

Arrest

nr. 196 846 van 20 december 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8 / 5
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 juni 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 13 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, komt op 1 december 2008 België binnen en dient op 15 december 2008 een asielaanvraag in.

Op 17 april 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Op 24 april 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met nummer 28 769 van 16 juni 2009 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 24 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag ongegrond wordt verklaard.

Op 26 augustus 2013 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 26 september 2013 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en wordt verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 28 februari 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 26 augustus 2013 ongegrond wordt verklaard. Bij arrest van de Raad met nummer 128 780 van 4 september 2014 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 29 april 2014 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 11 juni 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 30 april 2014 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 30.04.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

A., E. (R.R.: xxx)

nationaliteit: Kameroen

geboren te T. op (...) 1976

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 28.02.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 26.08.2013. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 26.08.2013 (zie bevestiging arts dd. 06.06.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 28.02.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). (...)”

Op 11 juni 2014 wordt ten opzichte van verzoeker eveneens een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep tegen deze beslissing is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV 156 498.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesememorie zet verzoeker het volgende uiteen:

“1. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

De bestreden beslissing van de DVZ maakt een bestuurshandeling uit zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering dient te worden gemotiveerd. De DVZ dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen, hetgeen niet gebeurd is in casu.

2. De onjuiste, gebrekkige of ontbrekende motivering van de bestreden beslissing van de DVZ in het licht van de Wet van 29 juli 1991

Als motivatie waarom de medische regularisatieaanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaard wordt, verwijst DVZ naar haar beslissing inzake de gegrondheid van 28 februari 2014 daar de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd zou gebleven zijn sinds zijn aanvraag tot regularisatie van 26 augustus 2013.

Deze beslissing van 28.02.2014 maakte reeds het voorwerp uit van een beroep bij Uw Raad. Er is op heden geen uitspraak.

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de motivering inzake de gegrondheid van de beslissing van 28 februari 2014, daar uit de neergelegde medische attesten blijkt dat verzoeker HIV positief is, wat een ernstige aandoening is, in tegenstelling tot hetgeen de DVZ beweert.

Dat verzoeker behandeld dient te worden op basis Truvada, Reyataz, Norvir, Dapsone, Zytromax, Voltaren retard.

Dat uit de medische attesten blijkt:

- dat verzoeker voor zijn aandoening in Kameroen niet adequaat behandeld kan worden gezien de medische expertise er niet op hetzelfde niveau is als in België.

- dat een nauwgezette opvolging van gespecialiseerde bloedanalyses en onderzoeken uitgesloten is in Kameroen.

- dat dezelfde medicatie niet aanwezig is in Kameroen

- dat er gezondheidsrisico's bestaan in geval van terugkeer naar het herkomstland gezien het zeer hoog risico op ontwikkeling van aids

Dat ter staving van zijn gezondheidstoestand verzoeker nog een bijkomend attest van Dr. A. v. R. (...) toevoegt aan huidig verzoekschrift waaruit opnieuw blijkt dat verzoeker aan een ernstige, chronisch aandoening lijdt waarvoor een levenslange gespecialiseerde behandeling noodzakelijk is. Zoniet zal verzoeker aids ontwikkelen met de dood tot gevolg.

Dat desondanks, de arts-adviseur van de DVZ stelt dat zelfs als er geen behandeling is in het land van herkomst, er geen risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij stelt eveneens dat het hier niet gaat om een ernstige medische problematiek.

HIV is wel degelijk een ernstige medische problematiek.

Dat de bestreden beslissing dan ook manifest foutief en onvoldoende gemotiveerd is en het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt.

***

Daarnaast wijst verzoeker erop dat de DVZ - door te verwijzen naar een beslissing inzake de gegrondheid - in werkelijkheid hier ook al een beslissing ten gronde neemt, hoewel verzoeker nog in de ontvankelijkheidsfase zit.”

3.2. In de nota met opmerkingen had de verwerende partij het volgende geantwoord op het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift:

“In het enig middel stelt verzoeker de schending voor van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht.

Hij betoogt dat er een procedure hangende is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot de ongegrondheidsbeslissing d.d. 28 februari 2014, waarin nog geen uitspraak werd gedaan en hij stelt niet akkoord te kunnen gaan met voormelde beslissing.

Hij stelt dat hij HIV positief is en behandeling nodig heeft met Truvada, Reyataz, Norvir, Dapsone, Zytromax en Voltaren retard. Hij beweert dat uit medische attesten blijkt dat hij in Kameroen niet adequaat behandeld kan worden, dat de medische expertise er niet op het zelfde niveau ligt, dat dezelfde medicatie niet aanwezig is en dat er voor hem gezondheidsrisico's bestaan bij een terugkeer naar Kameroen. Hij voegt aan zijn verzoekschrift een bijkomend attest van Dr. A. v. R. (...).

Hij beweert dat de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing ten gronde zou hebben genomen door te verwijzen naar een beslissing inzake de gegrondheid, hoewel hij nog in de ontvankelijkheidsfase zit.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, omdat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van de vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen blijkt uit het advies van de arts-adviseur d.d. 6 juni 2014.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Waar verzoeker verwijst naar de hangende procedure met betrekking tot de ongegrondheidsbeslissing d.d. 28 februari 2014, is het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep tegen een beslissing in het kader van een aanvraag 9ter uiteraard niet schorsend.

Waar verzoeker stelt niet akkoord te kunnen gaan met de beslissing d.d. 28 februari 2014, en waar hij stelt dat hij HIV positief is en behandeling nodig heeft met Truvada, Reyataz, Norvir, Dapsone, Zytromax en Voltaren retard, dat uit medische attesten zou blijken dat hij in Kameroen niet adequaat behandeld kan worden, dat de medische expertise er niet op het zelfde niveau zou liggen, dat dezelfde medicatie niet aanwezig zou zijn en dat er voor hem gezondheidsrisico's zouden bestaan bij een terugkeer naar Kameroen, betreffen die stellingen een kritiek op de beslissing d.d. 28 februari 2014, die niet het voorwerp vormt van huidig beroep. Het middel is onontvankelijk voor zoveel als het gericht is tegen de beslissing d.d. 28 februari 2014.

Waar verzoeker een medisch attest wenst toe te voegen bij het verzoekschrift, dient te worden opgemerkt dat de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2982 (c)). Gegevens die voor het eerst worden bijgevoegd bij het verzoekschrift, kunnen door de verwerende partij niet in rekening worden gebracht.

Met zijn uiterst algemeen betoog, maakt verzoeker geen schending aannemelijk van de door hem opgeworpen bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur.

Het enig middel is ongegrond.”

3.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 5°, van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3.2. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht samen met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 3, 5°, van de vreemdelingenwet, op basis waarvan de bestreden beslissing is genomen, luidt als volgt:

“§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

Uit deze bepaling blijkt dat de verwerende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit artikel 9ter, § 3, 5°, van de vreemdelingenwet blijkt voorts duidelijk dat het de bij de verschillende aanvragen voorgelegde elementen zijn die met elkaar moeten vergeleken worden, zodat de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5°, van de vreemdelingenwet op zich los staat van (de wettigheid van) de beslissing waarbij de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd geweigerd. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen op grond van dezelfde medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen.

3.3.3. *In casu* wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 28.02.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 26.08.2013. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 26.08.2013 (zie bevestiging arts dd. 06.06.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 28.02.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Het advies van de arts-adviseur van 6 juni 2014 luidt als volgt:

“Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 30/4/2014 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor, opgesteld door Dr. V. R. (...) op 18/4/2014 + bijlagen d.d. 17/4/2014 en 27/12/2013. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 26/8/2013. Op het SMG d.d. 18/4/2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”

De laatst ingediende aanvraag, deze van 29 april 2014, wordt dus vergeleken met de aanvraag van 26 augustus 2013, die ongegrond werd verklaard.

3.3.4. Er wordt opgemerkt dat verzoeker op geen enkele wijze betwist dat de aangehaalde medische elementen dezelfde zijn, met name een hiv-infectie.

Verzoeker werpt op dat de beslissing van 28 februari 2014 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van 26 augustus 2013 ongegrond werd verklaard het voorwerp uitmaakt van een beroep bij de Raad en er op het moment van het indienen van het verzoekschrift in het kader van deze procedure nog geen uitspraak is. Er wordt evenwel op gewezen dat gelet op het *privilège du préalable* de beslissing van 28 februari 2014, waarbij de machtigingsaanvraag van 26 augustus 2013 ongegrond werd bevonden, wordt geacht in overeenstemming te zijn met de wet, zolang deze niet is vernietigd. Bovendien wordt erop gewezen dat de Raad bij arrest met nummer 128 780 van 4 september 2014 het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van 28 februari 2014 heeft verworpen.

Verzoeker voert aan dat hij niet akkoord kan gaan met de motivering van de beslissing van 28 februari 2014 omdat uit de neergelegde attesten blijkt dat hij hiv-positief is, wat een ernstige aandoening is in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij beweert. De verwerende partij wordt bijgetreden waar zij in de nota met opmerkingen stelt dat het betoog van verzoeker op dit punt niet gericht is tegen de bestreden beslissing. Bovendien wordt erop gewezen dat de Raad bij arrest met nummer 128 780 van 4 september 2014 het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van 28 februari 2014 heeft verworpen.

Waar verzoeker er nog op wijst dat hij behandeld dient te worden met Dapsone, Zytromax en Voltaren retard wordt erop gewezen dat dit niet blijkt uit de door hem voorgelegde documenten in het kader van zijn machtigingsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 29 april 2014. Aldus kan het de verwerende partij niet worden verweten hierover niet te hebben gemotiveerd.

Voorts wijst verzoeker erop dat uit het medisch dossier blijkt dat zijn aandoening in Kameroen niet adequaat behandeld kan worden omdat de medische expertise er niet op hetzelfde niveau is als in

België, dat een nauwgezette opvolging van gespecialiseerde bloedanalyses uitgesloten is in Kameroen, dat dezelfde medicatie niet aanwezig is in Kameroen en dat er gezondheidsrisico's bestaan in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst gezien het zeer hoge risico op ontwikkeling van aids. Door middel van zijn betoog betwist verzoeker evenwel niet dat de motieven van de bestreden beslissing met name dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat er "(o)p 28.02.2014 (...) door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing (werd) genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 26.08.2013" waarbij "reeds uitgebreid (werd) ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene" en verzoeker in zijn nieuwe aanvraag "een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor(legt) waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 26.08.2013". Louter ten overvloede wordt erop gewezen dat de arts-adviseur in zijn medisch advies van 26 februari 2014, voorafgaand aan de beslissing van 28 februari 2014, onder verwijzing naar informatie afkomstig uit de MedCOI-databank had vastgesteld dat labo-analyses en opvolging/behandeling door een hiv-specialist/internist/infectioloog beschikbaar zijn in Kameroen evenals Truvada, maar dat de beschikbaarheid van atazanavir en van een monopreparaat ritonavir niet kon worden bevestigd, maar als alternatief Kaletra (farmaceutische stof lopinavir + ritonavir: een combinatiepreparaat van 2 protease-inhibitoren) werd weerhouden. Tevens werd vastgesteld dat de behandeling toegankelijk is. De arts-adviseur concludeerde dat de hiv 1-infectie bij de betrokkene geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien de medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Kameroen. Bij arrest met nummer 128 780 van 4 september 2014 heeft de Raad het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van 28 februari 2014 verworpen. Gelet op het voorgaande kan verzoeker dan ook niet worden bijgetreden waar hij zonder meer voorhoudt dat een nauwgezette opvolging van gespecialiseerde bloedanalyses uitgesloten is in Kameroen.

Er wordt benadrukt dat de verwerende partij geen nieuw onderzoek ten gronde meer dient door te voeren wanneer zij vaststelt dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot afgifte van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dat zij, gelet op § 3, 5° van voormelde wetsbepaling, slechts vermag de herhaalde aanvraag onontvankelijk te verklaren. De kritiek van verzoeker in dit verband doet bijgevolg niet ter zake.

Verzoeker laat nog gelden dat uit het attest van dokter A.v.R. blijkt dat hij aan een ernstige, chronische aandoening lijdt waarvoor een levenslange gespecialiseerde behandeling noodzakelijk is, zo niet zal hij aids ontwikkelen met de dood tot gevolg. Het weze herhaald dat verzoeker door middel van zijn betoog niet betwist dat "(o)p 28.02.2014 (...) door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing (werd) genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 26.08.2013" waarbij "reeds uitgebreid (werd) ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene" en verzoeker in zijn nieuwe aanvraag "een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor(legt) waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 26.08.2013". Voorts blijkt uit de bestreden beslissing en het medisch advies, dat wordt geacht er integraal deel van uit te maken, niet dat wordt betwist dat verzoeker levenslang behandeling behoeft. De verzoeker maakt niet aannemelijk dat de arts-adviseur op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld.

Verzoeker werpt op dat hij aan een ernstige, chronische aandoening lijdt waarvoor een gespecialiseerde behandeling noodzakelijk is, maar dat "de DVZ" desondanks stelt dat "zelfs als er geen behandeling is in het land van herkomst, er geen risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling" en "het hier niet gaat om een ernstige medische problematiek". Er wordt evenwel op gewezen dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat er "(o)p 28.02.2014 (...) door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing (werd) genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 26.08.2013" waarbij "reeds uitgebreid (werd) ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene" en verzoeker in zijn nieuwe aanvraag "een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor(legt) waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 26.08.2013". In de bestreden beslissing, noch in het advies van de arts-adviseur van 6 juni 2014, dat onder gesloten omslag samen met de bestreden beslissing aan verzoeker werd overhandigd en wordt geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, kunnen de door verzoeker aangehaalde zinnen worden gelezen. Verzoekers betoog mist dan ook feitelijke grondslag.

Waar verzoeker nog voorhoudt dat de verwerende partij door te verwijzen naar een beslissing inzake de gegrondheid van de aanvraag al een beslissing ten gronde neemt hoewel verzoeker nog in de ontvankelijkheidsfase zit, kan zulks betoog geenszins de bestreden beslissing aan het wankelen doen

brenge. Uit artikel 9ter, § 3, 5°, van de vreemdelingenwet volgt immers dat de gemachtigde van de minister (c.q. staatssecretaris) de aanvraag onontvankelijk dient te verklaren onder meer wanneer “de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

Aldus betwist, noch weerlegt verzoeker de vaststellingen van de arts-adviseur, hierin gevolgd door de gemachtigde, dat het voorgelegde medisch getuigschrift (met bijlagen) reeds eerder aangehaalde medische elementen bevat waarop in de beslissing van 28 februari 2014 uitgebreid werd ingegaan. Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Verzoeker toont bijgevolg geen schending aan van de materiële motiveringsplicht.

3.3.5. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET